

bevirker dog samtidig, at den kun bliver af forholdsvis begrænset rækkevidde. Har fogedretten fra tidligere udlægsforretninger kendskab til, at en skyldner er insolvent, er der efter justitsministeriets opfattelse heller ingen rimelig grund til, at der skal kunne foretages udlægsforretninger hos skyldneren for andre krav fra samme eller andre fordringshavere. Bestemmelsen i betænkningssudkastets § 504, stk. 2, er derfor i forslaget udvidet til at gælde over for alle skyldnerens kreditorer, jfr. bemærkningerne nedenfor til forslagets § 490. Det tidsrum, hvori udlægsforretning i almindelighed ikke kan forlanges afholdt, er samtidig udvidet til 1 år.

Inden lovens ikrafttræden vil retsafgiftsloven blive foreslået ændret således, at betalt afgift for fogedforretningen tilbagebetales, hvis fogedretten afviser at foretage udlægsforretning i henhold til § 490.

2. Politifremstilling af skyldnere.

Efter retsplejelovens § 520, stk. 2, kan skyldneren, hvis han undlader uden lovligt forfald at møde ved en fogedforretning, som han er tilsagt til, begæres fremstillet af politiet. Antallet af sådanne politifremstillinger er meget betydeligt. I årene 1970 og 1971 var antallet af begæringer om fremstilling således henholdsvis 134.758 og 129.821 for hele landet. Heraf medførte henholdsvis 46.699 og 36.647 fremstilling for fogeden. Disse fremstillinger indebærer en betydelig arbejdsmæssig belastning for politiet og hermed betydelige omkostninger for det offentlige. Udgifterne ved den politimæssige behandling af en fremstillingssag andrager skønsmæssigt ca. 100 kr. pr. sag.

Udlægsudvalget har ikke fundet det forsvarligt at foreslå reglerne om fremstilling af skyldnere i fogedretten med politiets bistand ophævet. I stedet har udvalget foreslået forskellige regler, der skal hindre unødvendig eller overdreven brug af politifremstilling. For at sikre, at fogedretten altid nøje undersøger, om betingelserne for politifremstilling er til stede, foreskrives i betænkningssudkastets § 493, stk. 2 (lovforslagets § 494, stk. 2), at bestemmelsen skal træffes i form af en kendelse, der skal begrundes. Kan skyldneren undtagelsesvis ikke inden 24 timer fremstilles for fogedretten, skal politiet endvidere efter udkastets § 493, stk. 2, sidste pkt., jfr. § 178, stk. 3, snarest muligt og senest inden 24 timer efter pågribelsen underrette fogedretten, for at denne kan tage stilling til, om forvaringen skal opretholdes. Efter § 493, stk. 2, er det endvidere altid fogedretten, der afgør, om en begæring om politifremstilling skal efterkommes, og efter stk. 3 bør fogedretten i almindelighed ikke træffe bestemmelse om fremstilling

ved politiet, hvis den anser det for overvejende sandsynligt, at der ikke under forretningen kan opnås hel eller delvis dækning af kravet.

Den under 1 nævnte begrænsning i retten til at forlange udlægsforretning afholdt hos insolvente skyldnere vil også betyde en nedgang i antallet af politifremstillinger.

Strukturudvalget vedrørende politiet har i sin udtalelse om betænkningssudkastet foreslået, at der indføres en særlig afgift på 100 kr. for fremstillinger. Subsidiært har udvalget stillet forslag om, at bestemmelsen i betænkningssudkastets § 493, stk. 3, jfr. ovenfor, udvides til også at gælde i tilfælde, hvor fremstilling ved politiets foranstaltning ikke vil stå i rimeligt forhold til gældens størrelse.

Justitsministeriet er enig med udlægsudvalget i, at det ikke vil være forsvarligt helt at ophæve reglerne om politifremstilling. Fremstilling i fogedretten ved politiets foranstaltning er imidlertid et kraftigt indgreb i den personlige frihed, som ikke bør benyttes rutinemæssigt, men kun, hvis det af hensyn til fogedforretningens gennemførelse er nødvendigt. Endvidere bør der være et rimeligt forhold mellem indgrebets omfang og det, der kan opnås herved. Den nuværende udbredte anvendelse af fremstilling af skyldnere i fogedretten ved politiets foranstaltning harmonerer dårligt med den tilbageholdenhed, der i øvrigt udvises fra det offentlige side med hensyn til anvendelse af frihedsberøvende foranstaltninger.

I overensstemmelse med det anførte opretholdes adgangen til politifremstillinger i det i betænkningssudkastet anførte omfang og med den yderligere begrænsning, at fremstilling ved politiets foranstaltning i almindelighed ikke kan ske, hvis fremstillingen ikke står i rimeligt forhold til gældens størrelse. Derimod mener justitsministeriet ikke at kunne gå ind for fastsættelsen af en afgift for politifremstillinger.

Spørgsmålet om politifremstilling har sammenhæng med spørgsmålet om gennemførelse af udgående fogedforretning. Som anført i betænkningen side 53 har Den danske Dommerforening taget afstand fra et forslag om, at fremstilling først skulle kunne foretages, efter at udgående fogedforretning er forsøgt. Det må efter foreningens opfattelse bero på fogedens skøn, om fremstillingskendelse bør nægtes, før udgående forretning har været forsøgt.

Justitsministeriet er enig med dommerforeningen heri. Såfremt fremstillingskendelse nægtes af hensyn til gældens størrelse, bør udgående forretning dog foretages, såfremt fordringshavere fremsætter ønske herom.

Det vil i almindelighed for alle parter være den